Poslovni broj: 76 P-542/15-63

REPUBLIKA HRVATSKA
OPĆINSKI GRAĐANSKI SUD U ZAGREBU
Ulica grada Vukovara 84

U IME REPUBLIKE HRVATSKE

PRESUDA

Općinski građanski sud u Zagrebu po sucu toga suca Ani Ćurković Dražić, u pravnoj stvari tužitelja-protutuženika Goran Kuzmić OIB 02677403633 iz Zagreba, Dubrava 37, zastupan po punomoćniku Marko Zečević, odvjetnik u Zagrebu, protiv tuženika-protutužitelja Ilija Grgić OIB 46807508832, iz Sesveta, Kašinska 7a, zastupan po punomoćnici Nataši Lisac, odvjetnici iz Dugog Sela, radi utvrđenja i izdavanja tabularne isprave, nakon održane glavne i javne rasprave zaključene dana 13. travnja 2018. u nazočnosti punomoćnika stranaka dana 29. svibnja 2018. godine

presudio je

I. 1.Utvrđuje se ništetnim Ugovor o zajmu od 20.06.2006. godine sklopljen između Gorana Kuzmića iz Zagreba, Dubrava 37 i Ilije Grgića iz Sesveta, Kašinska 37a, te kao takav ne proizvodi pravne učinke niti prema jednoj ugovornoj strani od trenutka sklapanja.

2. Utvrđuje se da je uknjižba prava vlasništva u korist Ilije Grgića na nekretnini – stan na devetom katu lijevo koji se sastoji od tri sobe i sporednih prostorija u ukupnoj površini od 86,55 čm upisan u zk.ul. 5326 k.o. Granešina, broj podu loška 1400 upisan u knjigu položenih ugovora pri Općinskom građanskom sudu u Zagrebu, temeljem Ugovora o zajmu od 20.06.2006. pravo nevaljana.

3. Nalaže se tuženiku nadoknaditi tužitelju razmjerni dio parničnog troška u iznosu od 6.344,00 kn, u roku od 15 dana.

II. Odbija se dio postavljenog alternativnog tužbenog zahtjeva pod toč I 2.,4 i 5 koje glase „2.Poništava se ugovor o ustupu tražbine od 06.12.2010. između Ilije Grgića iz Sesveta, Kašinska 37A, OIB: 46807508832 i Genero usluge d.o.o. iz Zagreba, Slavenskog 5, OIB: 20488433963 kojim je izvršen prijenos vlasništva nekretnine - stan na devetom katu lijevo koji se sastoji od tri sobe i sporednih prostorija u ukupnoj površini od 86,55 čm upisan u zk.ul. 5326 k.o. Granešina, broj podu loška 1400 upisan u knjigu položenih ugovora pri Općinskom građanskom sudu u Zagrebu sa Ilije Grgića na Genero usluge d.o.o.
4. Utvrđuje se da je uknjižba prava vlasništva u korist Genero usluge d.o.o. na nekretnini – stan na devetom katu lijevo koji se sastoji od tri sobe i sporednih prostorija u ukupnoj

površini od 86,55 čm upisan u zk.ul. 5326 k.o. Granešina, broj podulоška 1400 upisan u knjigu položenih ugovora pri Općinskom građanskom sudu u Zagrebu, temeljem Ugovora o ustupu tražbine od 06.12.2010. između Ilije Grgića i Genero usluge d.o.o. pravno nevaljana.
5. Nalaže se brisanje zemljišnoknjižnog stanja nastalog na osnovi Ugovora o zajmu od 20.06.2006. godine i Ugovora o ustupu tražbine od 06.12.2010. i uspostava prijašnjem zemljišnoknjižnog stanja u zk.ul. 5326 k.o. Granešina, broj podulоška 1400 upisan u knjigu položenih ugovora pri Općinskom građanskom sudu u Zagrebu na način da se briše pravo vlasništva na toj nekretnini za korist Genero usluge d.o.o. iz Zagreba, Slavenskog 5, OIB: 20488433963 udio 1/1, uz istovremeni upis vlasništva na ime tužitelja Goran Kuzmić iz Zagreba, Dubrava 37, udio 1/1. „

III. Odbija se tužbeni zahtjev i kumulirani zahtjev koji glase:
"I. Utvrđuje se da ne postoji potraživanje tuženika iz ugovora o zajmu od 20.06.2006.g. na ukupan iznos od 20.000 EUR protuvrijednosti kune po srednjem tečaju NBH sa zateznim kamatama i troškovima postupka za čije osiguranje u zemljišnim knjigama Općinskog suda u Zagrebu - Zemljišnoknjižni odjel - preneseno pravo vlasništva tužitelja na tuženika i to na nekretnini - stanu sagrađenog u stambenoj zgradi u Zagrebu, Dubrava 37, na zkčbr. 2986/788 po novoj izmjeri čest.br. 6232 k.o. Dubrava, na IX katu lijevo koji se sastoji od tri sobe i sporednih prostorija ukupne površine 86,55 m2, upisanih u knjigu položenih ugovora br. podulоška 1400, zk ul. br. 5326 k.o. Granešina, sukladno rješenju suda br. Z-431106, pa se slijedom toga određuje brisanje zabilježbe broj Z-43140/06 Općinskog suda Zagreb - Zemljišno knjižni odjel - kojom je preneseno pravo vlasništva s tužitelja na tuženika na nekretnini - stanu sagrađenom u stambenoj zgradi u Zagrebu, Dubrava 37, na zkčbr. 2986/788 po novoj izmjeri čest.br. k.o. Dubrava, na IX katu lijevo koji se sastoji od tri sobe i sporednih prostorija ukupne površine 86,55 m2, upisanih u knjigu položenih ugovora br. podulоška 1400, zk ul. br. 5326 k.o. Granešina, radi osiguranja novčane tražbine u iznosu od 20.000 EUR u kunskoj protuvrijednosti s p.p. uz istovremeni prijenos prava vlasništva na tužitelja Gorana Kuzmić, Zagreb, Dubrava 37.
Tuženi je dužan tužitelju naknaditi parnični trošak u roku od 15 dana od dana donošenja Presude."
„I. Utvrđuje se da je tužitelj Goran Kuzmić po ugovoru o zajmu od 20.06.2006. godine isplatio u cijelosti tuženika Iliju Grgića kao zajmodavatelja te da tuženiku po ugovoru o zajmu ne duguje ništa te da ne postoji pravni odnos između tužitelja i tuženika po osnovi ugovori o zajmu od 20.06.2006. godine.
II. Nalaže se tuženiku Iliji Grgiću izdati tužitelju valjanu tabularnu ispravu kojom dozvoljava da se može bez njegovog posebno odobrenja ili naknadne suglasnosti u zemljišnim knjigama na nekretnini - stanu sagrađenom u stambenoj zgradi u Zagrebu, Dubrava 37, na zkčbr. 2986/788 po novoj izmjeri čest.br. 6232 k.o. Dubrava, na IX katu lijevo koji se sastoji od tri sobe i sporednih prostorija ukupne površine 86,55 m2, upisanih u knjigu položenih ugovora br. podulоška 1400, zk ul. br. 5326 k.o. Granešina, izvrši povrat prava vlasništva na opisanoj nekretnini na ime tužitelja Kuzmić Goran, iz Zagreba, Dubrava 37, jer će u protivnom takvu ispravu nadomjestiti ova presuda kao i naknaditi tužitelju troškove postupka sve u roku od 15 dana."

r i j e š i o j e:

Odbacuje se protutužbeni zahtjev koji glasi:

"Utvrđuje se da je tuženik-protutužitelj Grgić Ilija iz Sesveta, Savska cesta 52, temeljem zakona postao punopravni vlasnik nekretnine, i to stana na IX (devetom) katu lijevo koji se sastoji od tri sobe i sporednih prostorija u ukupnoj površini od 86.55 čm, upisan u poduložak 1400, zkul. 5326 k.o. Granešina, upisan kod Općinskog suda li Zagrebu, uz istodobno sjedinjenje zemljišta i zgrade po odredbama čl. 367 Zakona o vlasništvu i drugim stvarnim pravima, a koji se nalazi u stambenoj zgradi u ulici Dubrava 37, Zagreb, sagrađena na čest.br. 2986/788, po novoj izmjeri čest. br. 6232 k.o. Dubrava, te se nalaže tužitelju-protutuženiku da tuženiku-protutužitelju opisanu nekretninu preda u isključivi posjed, te mu naknadi prouzročeni parnični trošak, sve to u roku od 15 dana pod prijetnjom ovrhe."

Odbija se privremena mjera koja glasi:
"I. Radi osiguranje nenovčane tražbine predlagatelja prema protivniku osiguranja, određuje se privremena mjera zabranom protivniku osiguranja da otuđi i optereti nekretninu - stan sagrađen u stambenoj zgradi u Zagrebu, Dubrava 37, na zkčbr. 2986/788 po novoj izmjeri čest.br. 6232 k.o. Dubrava na IX katu lijevo koji se sastoji od tri sobe i sporednih prostorija ukupne površine 85,66 m2 upisanog u knjigu položenih ugovora broj Podulоška 1400, zkul. br. 5326 k.o. Granešina, uz zabilježbu ove zabrane u zemljišnoj knjizi.
II. Zabilježbu će provesti zemljišno knjižni odjel Općinskog suda u Zagrebu. Zabrana se smatra provedenom dostavom zemljišnoknjižnom odjelu tog suda.
III. Ova privremena mjera traje do pravomoćnog okončanja parničnog postupka."

Obrazloženje

Odlukom ŽS Zgb Gž-2118/11 ukinuta je ranija odluka ovoga suda u ovom predmetu P 7488/07 zbog bitne povrede odredaba parničnog postupka iz čl. 354 st. 2 toč. 11. ZPP budući da u prvostupanjskom postupku postoji proturječnost o odlučnoj činjenici - sadržaju ugovorne obveze tuženika preuzete Ugovorom o zajmu od 20. lipnja 2006. (list 9-14 spisa) i to između onoga što se u razlozima presude navodi o njegovom sadržaju te sadržaju poziva protivniku osiguranja od 21. prosinca 2006. (list 15-16 spisa) sa njihovim pravim sadržajem te zbog toga što presuda nema bilo kakvih razloga za odbijanje protutužbenog zahtjeva, a u smislu odredbe čl. 277. st. 6-8. Ovršnog zakona ("Narodne novine", br. 57/96,29/99,42/00, 173/03, 194/03, 151/04,88/05, 121/05 i 67108 - dalje: OZ). Prvostupanjska presuda ne može ispitati, kako glede tužbenih zahtjeva tako i protutužbenog zahtjeva, jer prvostupanjski sud uopće nije utvrđivao činjenično stanje u svezi ispunjenja uvjeta za tuženikovo postajanje punopravnog vlasnika stvari u smislu odredbe čl. 277. st. 6-8. OZ.

Uputa je ŽS Zgb u odluci Gž-2118/11 da je potrebno prvenstveno utvrditi pravu volju stranaka prilikom sklapanja Ugovora o zajmu glede visine i valute potraživanja tuženika, a pri uračunavanju ispunjenja cijeniti odredbu čl. 172 ZOO vodeći računa, uz razdoblje tijeka kamata i njihovu visinu, i o troškovima tuženika da bi se mogla donijeti pravilna odluka o ispunjenju obveze odnosno odluka o tužbenim zahtjevima. Uz navedeno je potrebno ocijeniti provedene dokaze i u svjetlu odredbe čl. 17 Zakona o deviznom poslovanju ("Narodne novine", br. 96/03) koja se odnosi i na plaćanje pa tako i na predmetni ugovor o zajmu. Ovo se ukazuje nužnim radi ocjene valjanosti tog pravnog posla, te primjene odredaba čl. 322 st. 1 i čl. 323 ZOO te pravila vraćanja onoga što je

primljeno temeljem takvog ugovora. I konačno, potrebno je utvrditi značenje takvog ispunjenja tuženikova potraživanja nakon što je protekao rok iz odredbe čl. 277 st. 6 OZ.

Među strankama više nije sporno:

- da su sklopile Ugovor o zajmu u formi javnobilježničkog akta broj Ou-230/2006 dana 20.06.2006.g. kod JB Velimira Čerić na iznos od 20.000 € u kunskoj protuvrijednosti po srednjem tečaju NBH na dan isplate na rok od 6 mj.
- da su istoga dana 20.06.2006 potpisale Sporazum o osiguranju potraživanja prijenosom vlasništva tužiteljeva stana upisanog u podulošku 1400. zkul. 5326 k.o. Granešina kojim je prenio pravo vlasništva stana u Zagrebu, Dubrava 37 na IX katu lijevo površine 85,66 m2 na tuženika
- da tužitelj nije u ugovorenom roku vratio pozajmljeni novac
- da je tuženik 02.03.3007. pokrenuo postupak sukladno čl. 277 Ovršnog zakona kod javnog bilježnika Velimira Čerića, a uz suglasnost tužitelja da se nekretnina proda, da su u tijeku tog postupka tužitelj i tuženik kod javnog bilježnika sastavili zapisnik broj Ou-125/07 kojim se utvrdili da se na objavljeni oglas o prodaji nekretnine nije nitko javio i da će tužitelj pokušati sam pronaći kupca. odnosno vratiti pozajmljeni iznos do 07.05.2007.g. kada istječe rok od 3 mjeseca za prodaju nekretnine, a ako se ne proda nekretnina prelazi u vlasništvo tuženika.
- da je temeljem rješenja suda broj Z-43140/06 preneseno pravo vlasništvo stana na tuženika uz zabilježbu da je prijenos prava vlasništva obavljen radi osiguranja novčane tražbine
- da je tuženik u kontaktu s tužiteljem odbio isplatu, pa je tužitelj na savjet JB dana 30.04.2007. zapisnički kod javnog bilježnika Velimira Čerića predao u javnobilježnički polog iznos od 147.456,80 kn a što je protuvrijednost od 20.000 EUR s pozivom tuženiku da specificira potraživanje u odnosu na kamate i troškove postupke
- da je tuženik dana 04.05.2007. odbio isplatu sa javnobilježničkog pologa, navodeći da položeni iznos nije dostatan, jer ne pokriva kamatu od 15 % godišnje u iznosu od 2.750,00 € (11 mjeseci), te trošak bilježnika (ovjera, poziv, izjava, prodaja nekretnine 12.802,60 kn)
- da je tuženik 07.05.2007. zatražio isplatu iznosa od ukupno 24.500 EUR-a i obavijestio tužitelja i bilježnika da ne prihvaća djelomičnu isplatu
- da je tužitelj dana 11.07.2007. na poziv JB nadoplatio JB polog za iznos 7.530,00 na ime kamata i troškova
- da je javni bilježnik Velimir Čerić da 09.05.2007. temeljem čl. 279 OZ odbio tuženiku izdati potvrdu o punopravnom vlasništvu predmetne nekretnine iz Sporazuma od 20.06.07. (ujedno izvijestio tuženika da mu pripada ostatak od troškova prodaje - 7.200,00 kn)
- da je tuženik tijekom trajanja ovog postupka ugovorom o ustupu tražbine od 06.12.2010. vlasništvo predmetnog stana prenio na svoju tvrtku Genero usluge d.o.o., koja je sada zk vlasnik predmetne nekretnine

Među strankama je sporno:

- prava volja stranaka u odnosu na bitne elemente ugovora o zajmu koji su potpisali: visina i valuta potraživanja
- koliko je tuženik tužitelju prema Ugovoru o zajmu predao i u kojoj valuti odnosno što sadrži primljeni iznos obzirom na iskaze stranaka i svjedoka

- sadržaj obveze tužitelja prema Ugovoru o zajmu odnosu na sadržaj poziva protivniku osiguranja od 21. prosinca 2006. (list 15-16 spisa)
- razdoblje tijeka kamata i njihovu vrstu i visinu obzirom na ugovorenu valutu obveze
- ispunjenja uvjeta za tuženikovo postajanje punopravnog vlasnika stvari u smislu odredbe čl. 277. st. 6-8. OZ.

Tužitelj naime osim nesporno gore navedenih činjenica tvrdi da mu tuženik kao zajmodavatelj temeljem ugovora nije predao iznos od 20.000 EUR-a, već 16.000 € uz obrazloženje da je kamatu uračunao unaprijed, te da je prije osnivanja JB pologa 27.04.2007. došao do potrebnih novčanih sredstava i pozvao tuženika radi ispunjenja obveze po ugovoru o zajmu, ali ga je tuženik putem telefona izvijestio da potražuje još i kamatu u visini od 3 % mjesečno.

Tijekom postupka tužitelj još navodi da je tuženik zlonamjerno tijekom postupka predmetnu nekretninu prenio trgovačko društvo Genero usluge d.o.o. čiji je jedini osnivač tuženik, proširuje tužbu i na novog tuženika Genero usluge d.o.o. koji na proširenje nije pristao, kao niti tuženik.

Tužitelj predlaže da sud usvoji tužbeni zahtjev tako da se utvrdi da je ispunio svoju obvezu po ugovoru o zajmu, ističe i eventualni tužbeni zahtjev sukladno čl. 188. st.2. ZPP-a kojim bi se utvrdilo da je tužitelj po ugovoru o zajmu od 20.06.2006. godine isplatio tuženika u cijelosti, a tuženik mu je dužan izdati tabularnu ispravu, a konačno specificiranim tužbenim zahtjevom u podnesku predatom na roč. 17.02.2016. pored postojećih zahtjeva, ističe i alternativni zahtjev kojim raži da sud utvrdi ništetnim Ugovor o zajmu od 20.06.2006, i poništi ugovor o ustupu tražbine od 06.12.2010. između Ilije Grgića iz Sesveta, Kašinska 37A, OIB: 46807508832 i Genero usluge d.o.o. te utvrdi se da je uknjižba prava vlasništva u korist Genero usluge d.o.o. - pravno nevaljana.

Tužitelj nadalje smatra da nisu ispunjene pretpostavke iz čl. 277 st. 6-8 Ovršnog zakona jer se ugovor o zajmu ima smatrati zelenaškim; ugovorom jer je primio od tuženika iznos od 16.000 EUR-a iako je ugovoren iznos od 20.000 EUR- a, tužitelj potpisao ugovor u stanju nužde, teškog materijalnog položaja, a potpisom sporazuma za račun tuženika je ostvarena nesrazmjerna korist (stan vrijedi 110.000 EUR-a) . Sporazum je u suprotnosti s odredbom čl. 7 ZOO-a te iako je tužitelj zakasnio s ispunjenjem obveze istu je ispunio pa sukladno odredbi čl. 297 st. 1 i st. 2 ZOV-a tuženik ne može steći punopravno vlasništvo, a tuženik nije mogao niti odbiti primiti ispunjenje obveze jer su novčane obveze djeljive pa postoji mogućnost djelomičnog ispunjenja i odbijanjem primanja ispunjenja obveze tuženik je došao u vjerovničko zakašnjenje dana 30.04.2007. sukladno odredbi čl. 169 st. 2 ZOO-a.

Tuženik osim činjenica koje nisu sporne, u odgovoru na tužbu i daljnjem tijeku postupka navodi kako je tužitelju temeljem ugovora predao protuvrijednost od 20.000,00 € u kuna, da prema ugovoru ima pravo na kamatu u visini od 15% za cijelo vrijeme trajanja ugovora, perioda zakašnjenja, odnosno trajanja ovog postupka, sve do danas, da je imao pravo odbiti djelomičnu isplatu sa javnobilježničkog pologa jer se prvo podmiruju troškovi, pa kamata, zatim glavnica, pa bi prihvaćanjem isplate sa pologa ostao nepodmiren dio glavnice, smatra da sukladno čl. 277 st. 6 Ovršnog zakona stekao punopravno vlasništvo na nekretnini koja je predmet spora, a činjenica da je odbio

djelomičnu isplatu nema utjecaja na stjecanje punopravnog vlasništva nekretnine. Ne osporava da je pao u vjerovničko zakašnjenje odbijanjem djelomične isplate, ali samo u slučaju da je tužitelj u roku od 3 mjeseca u cijelosti ispunio svoju obvezu, te da tužitelj nije platio oko 25 % ukupnog potraživanja tuženika pa kako nije u cijelosti isplaćeno dugovanje to nije niti mogao pasti u vjerovničko zakašnjenje. Predlaže odbiti tužbeni zahtjev, ističe protutužbeni zahtjev kojim predlaže da sud donese presudu kojom se utvrđuje se da je tuženik-protutužitelj Grgić Ilija iz Sesveta, temeljem zakona postao punopravni vlasnik nekretnine.

Sud je u dokaznom postupku izvršio uvid u ugovor o zajmu broj Ou-230/06 od 20.06.2006.g. (list 9-12 spisa), izvadak iz knjige PU broj 5326 k.o. Granešina (list 13-14 spisa), poziv protivniku osiguranja broj Ou-523/06 (list 15-16 spisa), očitovanje za naknadu zajma, izjavu, te dopis javnog bilježnika upućen tužitelju i tuženika (list 17-21 spisa), javni natječaj i zapisnik od 02.03.2007.g. i 30.04.2007.g., te uplatnicu (list 22-27 spisa), dopis tuženika s računima (list 28-34, list 92-95 spisa), dopis punomoćnika tužitelja i tuženika (list 35-49 spisa), ugovor o darovanju nekretnina od 05.12.2005.g., ugovor o zajmu, rješenje Općinskog suda u Zagrebu, te brisovno očitovanje od 13.06.2006.g. i rješenje Općinskog suda u Zagreba Z-42042/06 (list 98-114 spisa), presudu Općinskog suda u Crikvenici posl.br. P-476/06 od 23.09.2008.g. (list 115-123 spisa), proveden je dokaz knjigovodstveno financijskim vještačenjem po vještaku mr.sc. Ivan Tkalec, kojeg je sud i dopunski saslušao, izvršio dopunu financijskog vještačenja (list 225 spisa), policijske zapisnike (list 237-238 spisa), rješenje Zk odjela Z-45464/15 (list 145 spisa), izvršio uvid u presliku nepravomoćne odluke ovoga suda P-5585/15 (list 183-185 spisa), povijesni zk izvadak (list 190-192 spisa), presliku pravomoćne presude zbog ogluhe ovoga suda P-7625/08 (list 256 spisa), izvod iz sudskog registra TS (list 193-194 spisa), Ugovor o ustupu tražbine od 06.12.2010. i obavijest tužitelju (list 204-207 spisa), sporazumni raskid Ugovora o ustupu tražbine od 07.12.2010. (list 259-260 spisa), saslušan je tužitelj kao stranka u postupku (list 89 i 196 spisa), tuženika (list 197), svjedoke Diana Kuzmić (list 271 spisa), Amir Hoti (list 272 spisa). te zaključio da je alternativni tužbeni zahtjev (list 189) temeljem čl. 8 i čl. 219 ZPP u djelomično osnovan, dok glavni i eventualno kumulirani zahtjev (članka 188. stavak 2. ZPP-a) nisu osnovani, a protutužba je odbačena (jer je o istom zahtjevu već pravomoćno odlučeno).

Prilikom odluke o spornim pitanjima među strankama sud je analizirao isprave u spisu, iskaze stranaka i svjedoka, a prilikom odluke o zahtjevima stanka primijenio odredbe ZOO/05 važeće u vrijeme nastanka spornog odnosa; opća načela obveznog prava, odredbe o nastanku i prestanku novčanih obveza, te čl. 172, čl. 322 st. 1 i čl. 323 ZOO/05, čl.15 Zakona o deviznom poslovanju NN 96/03,. ZOO, čl. 277 OZ.

Kronološki iz dokumentacije u spisu proizlazi ono što i nije sporno među strankama; da je javni bilježnik nakon isteka roka od 6 mjeseci 21.12.2006. uputio poziv tužitelju sukladno čl. 277 OZ. Tužitelj se pisanim putem očitovao 22.01.2007., a stranke su pristale da se nekretnina proda, dražba je zakazana za dan 02.03.2007. o čemu je sastavljen zapisnik, a dana 30.04.2007. tužitelj je zapisnikom osnovao polog u iznosu od 147.456,80 kn kao protuvrijednost glavnice od 20.000,00 EUR koji iznos je nesporno uplaćen istoga dana na račun javnog bilježnika. Tuženik je tužitelja dana 07.05.2007. obavijestio da iznos pologa nije dovoljan, te da ne prihvaća djelomičnu isplatu, o istome je obavijestio i bilježnika, a tužitelju uputio specifikaciju navodeći da potražuje osim glavnice i troškova zateznu kamatu od 15% godišnje i to za period od 11 mjeseci što

iznosi 2.750,00 EUR. Specifikaciji je priložio račune, a od bilježnika pisanim putem zahtijevao da mu izda potvrdu o punopravnom vlasništvu, u svom odgovoru javni bilježnik je navedeno odbio uz obavijest da je od predujma za prodaju nekretnine preostala razlika od 7.200,00 kn koje pripadaju tuženiku. Tuženik ne navodi da li je ovu razliku od javnog bilježnika podigao ili ne.

Iz odredbi Ugovora o zajmu od 20.06.2006. (list 9) ovjerenog kod javnog bilježnika Velimira Čerića pod br. Ou-230/06 proizlazi da je isti sklopljen na iznos od 20.000,00 EUR u protuvrijednosti kuna po srednjem tečaju NBH na dan isplate, a tužitelj je potpisom potvrdio da je primio taj iznos u kunama. Obveza vraćanja ugovorena je također u protuvrijednosti kuna, najkasnije u roku od 6 mjeseci. Ugovorena kamata je u visini zakonske zatezne kamate. Početak tijeka kamate nije određen.

Istovremeno 20.06.2006. je potpisan Sporazum o osiguranju s prijenosom vlasništva, te je tuženik odmah istoga dana predao u zemljišne knjige ovoga suda prijedlog radi zabilježbe dopuštenosti prijenosa prava vlasništva radi osiguranja u zk.ul. 5326 k.o. Granešina, stan na devetom katu površine 86,55 m2.

Iz sadržaja poziva tužitelju sukladno čl. 277 OZ od 21.12.2006. (list 15) prema shvaćanju ovoga suda proizlazi da je javni bilježnik sukladno sklopljenom ugovoru o zajmu od 20.06.2006. na dan dospijeća obveze 21.12.2006. pozvao tužitelja kao protivnika osiguranja prema Sporazumu od 20.06.2006. na suglasnost da se predmet osiguranja unovči i na taj način podmiri potraživanje. Navodi da osigurana tražbina iznosi 20.000,00 EUR u protuvrijednosti kuna po srednjem tečaju NBH na dan isplate u koji iznos je uračunata i kamata u visini stope zatezne kamate. U pozivu se nadalje napominje da kamata teče dok god tražbina ne bude podmirena.

Iz iskaza tužitelja danom na ročištu 06.04.2009. proizlazi da je uzeo pozajmicu od tuženika nakon što je tuženik izvršio uvid u vlasnički list, te su ugovorili pozajmicu od 20.000,00 EUR, time da mu je tuženik isplatio 16.400,00 EUR, od čega je odbio 300,00 EUR na ime troškova javnog bilježnika pa je tužitelj dobio 16.100,00 EUR na rok od 6 mjeseci uz mjesečnu kamatu od 3%, isplata je bila kod javnog bilježnika, bili su prisutni samo on i tuženik. Rok povrata je isticao 20.12.2006. time da mu je tuženik već 24.12.2006. poslao opomenu. Tuženiku je rekao da će kasniti oko mjesec dana sa povratom, javni bilježnik mu je rekao da se mora očitovati na opomenu na način da ili pristaje da proda stan ili će vratiti novac, a rok je 3 mjeseca. Dao je ovlaštenje bilježniku da proda stan, međutim se nije nitko javio, a nakon toga je tužitelj sam našao kupce koji su, međutim odustali od kupoprodaje budući je tuženik imao zabilježeno založno pravo. Zamolio je tuženika da dade izjavu o brisanju založnog prava na što mu je tuženik odgovorio da ga novac više ne zanima već želi stan, tako da su kupci odustali od kupoprodaje. Ubrzo nakon toga osnovao je polog kod javnog bilježnika. Saslušan dopunski na ročištu kod ovoga suda 17.02.2016. navodi da je sa tuženikom stupio u kontakt preko oglasa kojim se nudi zajam, i ranije 2005. je posudio od tuženika 10.000,00 EUR i to je vratio, a 2006., je trebao 20.000,00 EUR na 6 mjeseci, tuženik mu je rekao da mora imati vlasnički list i da će on tada doći pogledati stan, tužitelj je pristao za taj iznos dati hipotekarnu izjavu. Nesporno je da ja tuženiku dugujem i glavnicu i kamatu kako je izračunao vještak, i ja sam kod javnog bilježnika taj iznos položio 2007. Tvrdi, međutim da tuženik ne želi novac prema ugovoru o zajmu već želi stan, odnosno želi tužitelja (ženu i dvoje djece) iseliti iz stana, bili su u kontaktu nekoliko puta, misli da se tuženik

bavi upravo lihvarenjem i da je to njegov motiv, čuo je, odnosno vidio na internetu o prevarama i kradi novca. Kod dogovora je tuženik prvo došao vidjeti stan, a nakon toga sam je tužitelj išao izvaditi vlasnički list, kada je tuženik odobrio, odnosno kad mu se stan učinio dobar. Radi se o 3-sobnom stanu od 86 m2. Prema Ugovoru o zajmu od tuženika je primio 16.000,00 EUR-a., ugovor je bio sklopljen na 20.000,00 EUR međutim je tuženik od toga odbio kamatu 3% mjesečno, troškove gruntovnice i javnog bilježnika, tako da je na ruke dobio 16.000,00 EUR, bila je prisutna supruga tužitelja. Isplata je bila nakon što su kod bilježnika ovjerili ugovor. Ugovor je sastavio tuženik i donio ga je kod javnog bilježnika. Tuženik mu je objasnio da se tako radi, da se kamata odmah obračuna, tako da je tužitelj pristao potpisati da je posudio 20.000,00 EUR, a stvarno na ruke nije dobio taj iznos. Spreman je tuženiku vratiti iznos koji mu duguje i ta moja namjera je iskazana i stavljanjem pologa kod javnog bilježnika 2007.g. Znao je što vraća tuženiku polaganjem kod javnog bilježnika, a to je dug od 20.000,00 EUR sa zateznom kamatom, što pokriva dug po ugovoru o zajmu. Najprije je uplatio glavnicu, a potom kamatu nakon što ju je vještak izračunao- od dana kada je trebao vratiti zajam (6 mjeseci od sklapanja ugovora), pa do dana izračuna. Polog kod javnog bilježnika je napravio po savjetu odvjetnika, jer je bilo očito da tuženik ne želi povrat novca. Tuženik naime ovaj polog nije htio uzeti, već je tražio od javnog bilježnika tabularnu izjavu, što mu bilježnik nije htio dati obzirom na postojanje pologa. Bilježnik je tužitelja uputio da kontaktira advokata.

Bilježnik je tužitelju objasnio da mora ponuditi stan na prodaju preko bilježnika u određenom roku, ukoliko tuženik ne želi uzeti novac, u tom smislu je sačinjena izjava kod bilježnika. Najprije je morao u određenom roku staviti stan na prodaju, pa zatim osnovati polog.

Tuženik mu je u poštanski sandučić nakon toga ubacio obračun pisan rukom, u kojem obračunu je stajalo da je dužan još nekakvih 4.000,00 - 5.000,00 EUR za nekakve troškove, tu su bili nabrojani i troškovi bilježnika, koje je tužitelj već platio od iznosa glavnice koji je tuženik oduzeo na početku. Imao je novac za vratiti tuženiku u trenutku kada je sastavljena izjava kod bilježnika kojom ga ovlašćujem za prodaju stana.

Tuženik u svom iskazu navodi da je tužitelju dva puta pozajmljivao novac, prvi puta mu je vratio, dok je za ovu spornu pozajmicu tražio 20.000,00 EUR. Taj iznos mu dao u kunama - 150.000,00 kn, na način da je digao EUR-e u banci i promijenio ih u mjenjačnici. Tuženik je platio u veljači 2007. sve troškove javnog bilježnika 9.500,00 kn, nekoliko ovjera potpisa. Bilježnik ga je obavijestio da je tužitelj dao izjavu da se može prodavati stan, te da se tuženik može namiriti iz te kupovnine, a ostatak da će se vratiti tužitelju. Tuženik je izračunao sam da mu tuženik u tom trenutku duguje oko 2.700,00 EUR na ime kamate u kunskoj protuvrijednosti, iako je kredit bio u kunama, ali sa valutnom klauzulom. Troškovi javnog bilježnika za sastav ugovora o zajmu bili su 2.500,00 kn, tuženik je izračunao da bi njegovo potraživanje iznosilo 24.500,00 EUR. S tužiteljem se našao prije nego što je on osnovao polog i rekao mu koliko smatra da mu duguje, te je on rekao da će dati izračunati nekom vještaku, tuženik je pristao. Nakon toga je preporučeno poslao specifikaciju i bilježniku i tužitelju, na što mu je tužitelj odgovorio "uzmi ili ostavi". Nakon osnivanja pologa ponovno je pismeno i tužitelja i bilježnika obavijestio da dug nije podmiren i da povuče polog ili da ga nadoplati. U 7. mjesecu 2007.g. tužitelj je nadoplatio polog za nekih 7.500,00 kn, ali to opet nije bilo dovoljno. Tužiteljevu suprugu nije vidio. Došao je vidjeti tužiteljev stan, jer je htio vidjeti da li je to doista njegov stan. Tužitelj je donio vlasnički list i ugovor o darovanju. Prilikom primopredaje novca tužitelj i ja bili sami kod bilježnika. Nije se složio sa obračunom

vještaka jer je vještak računao kamatu od dospijeća, a trebalo je računati za cijelo vrijeme trajanja ugovora. Smatra da je sud dao pogrešan nalog vještaku. Smatra da mu tužitelj duguje kamatu koju smo ugovorili (15% godišnje) od dana kada smo sklopili ugovor pa do danas i to na iznos kunske protuvrijednosti 20.000,00 EUR na današnji dan, odnosno na dan kada mi vrati novac. Pri tome ne uzima u obzir postojanje pologa.

Svjedokinja Dijana Kuzmić, supruga tužitelja u svom iskazu navodi da je u vrijeme sklapanja ugovora suprugu trebalo za posao 16.000,00 EUR okvirno. Tuženika je prvi puta vidjela kod njih u stanu, to je bilo prije pozajmice, došao je pogledati stan. Tek je poslije shvatila da ga je zanimao stan. Sa suprugom je bila kod Velimira Cerića, to je javi bilježnik u Dubravi, i tamo je realizirana pozajmica. Suprug je pročitao ugovor. Ne sjeća se tko je donio taj ugovor. Isplata je bila u čekaonici javnog bilježnika, odmah nakon potpisa. Bila je prisutna dok je suprug brojao novac, tuženik mu je dao 16.000,00 EUR. Muž joj je objasnio da je tuženik unaprijed zaračunao kamatu za 6 mjeseci i to je pribrojio glavnici, i zato je pisalo na ugovoru 20.000,00 EUR. Sjeća se da je išla sa suprugom i kada su vratili pozajmicu, iznos je bio 20.000,00 EUR i to su deponirali kod javnog bilježnika u kunama. Tuženik nije htio uzeti novac i zato su ga deponirali. Tuženik ih je izbjegavao, te su potražili odvjetnika. Misli da je cilj tuženika bio da dođe do stana.

Iskaz svjedokinje Kuzmić sud uzima s rezervom jer je supruga tužitelja i zainteresirana za ishod spora, a u jednom dijelu je iskaz u suprotnosti s prvim iskazom samog tužitelja, i to u odnosu na činjenicu tko je bio prisutan brojenju novca kod javnog bilježnika.

Iz iskaza svjedoka Amira Hoti proizlazi da je njegova sestra trebala posuditi 9.000,00 kn 2015. godine, te je čula za tuženika preko gosp. Marija Grubeše iz Zeline. Tuženika je prvi puta vidio u 12. mjesecu 2015., a svjedok je počeo istraživati cijeli taj slučaj kada he shvatio da je za taj iznos njegova sestra ostala bez kuće. Radi se o kući u Donjoj Zelini, Fučkari 16, tuženik je u tu kuću provalio i još uvijek je drži u posjedu, pozvana je policija. Svjedok je došao do saznanja da je tuženik operirao u grupi sa Grubešom, i još ljudi, te formalno gledano je taj posao bio odrađivan "odlično". Došao je do saznanja da je na taj način oštećen velik broj ljudi, podnio je kaznenu prijavu. Tuženika je vidio u kafiću gdje je čekao zajedno sa sestrom, tuženik je tada pokušao 9.000,00 kn pretvoriti u 9.000,00 EUR. U kontaktu sa drugim oštećenim ljudima, došao je do saznanja da je tuženik sa Grubešom posuđivao sitne iznose novaca sa kamatom koja se unaprijed obračunavala, sa upisom na nekretninu, i na taj način došao za sitne novce do nekretnina. Do slučaja tužitelja je došao vadeći dokumente iz katastra, jer je vidio da je i on u grupi prevarenih.

U iskaz svjedoka Hoti sud nije imao razloga posumnjati. O konkretnom predmetu spora ovaj svjedok nije imao saznanja, ali iskaz ovog svjedoka ukazuje na istinitost navoda tužitelja u odnosu na način obračuna kamate i da se tuženik očito „obrtimice" bavi ovakvim posuđivanjem gotovine. Na to ukazuju i odluke koje je tuženik sam dostavio u spis, primjerice odluka Gž-1246/12 (list 262 spisa), tužba iz predmeta P-7625/08 (list 254 spisa).

Iskaz svjedoka Hoti međutim značajan je za jednu od odlučnih činjenica u ovom sporu na koju upozorava i viši sud u odluci Gž-2118/11, a to je visina i valuta pozajmice;

provedeni dokazi u međusobnoj vezi ukazuju da je tuženik uobičajeno od ugovorene glavnice unaprijed odbijao kamatu, a u konkretnom sporu od tužitelja traži nakon isteka roka zajma, ponovo kamatu za period trajanja ugovora i period zakašnjenja, sve do dana kada ga je javni bilježnik obavijestio o prodaji nekretnine. Ovaj dio iskaza svjedoka potvrđuje istinitost iskaza tužitelja kada navodi da je tuženik unaprijed obračunao kamatu 3% mjesečno, troškove gruntovnice i javnog bilježnika, te sve odbio od posuđene glavnice. Sud vjeruje da je istinit i dio iskaza tužitelja gdje navodi da je dobio od tuženika na ruke EUR, a ne kune.

Proturječne su odredbe ugovora od 20.06.2006. i sadržaj iskaza stranka i svjedoka; sud vjeruje tužitelju da je primio EUR nakon sklapanja ugovora, pa je očito da su ugovor o zajmu stranke sklopile u EUR. Ugovor je sklopljen 20.06.2007., kada je pozajmljivanje strane valute u Republici Hrvatskoj bilo zakonom zabranjeno - prema odredbama Zakona o deviznom poslovanju (NN 96/03, 140/05 i 132/06 dalje: ZDP), i to konkretno: - prema odredbi čl. 15., kojom je propisano „Plaćanje i naplata u stranim sredstvima plaćanja između rezidenata te između rezidenata i nerezidenata u Republici Hrvatskoj dopušteni su u slučajevima propisanima zakonom ili odlukom Hrvatske narodne banke.

Kamata od 3% mjesečno je kamata od 36% godišnje, a čl. 26 st. 1 i 4 ZOO regulira dopuštenu ugovorenu kamatnu stopu, pa ista (između osoba od kojih barem jedna nije trgovac) ne može biti viša od stope zakonskih zateznih kamata koja je vrijedila na dan sklapanja ugovora, a ukoliko su ugovorene više kamate od dopuštenih, primijenit će se najviša dopuštena kamatna stopa.

Proturječne su i odredbe ugovora od 20.06.06. sa sadržajem poziva od 21. prosinca 2006. javnog bilježnika - čl. 277. OZ. Analizom sadržaja tog poziva, prema shvaćanju ovoga suda, javni bilježnik smatra da je sadržaj obveze tužitelja prema ugovoru od 20.06.2006. na dan dospijeća bio protuvrijednost od 20.000,00 EUR u koji iznos je uračunata i kamata u visini stope zatezne kamate, uz napomenu da kamata teče za cijelo vrijeme trajanja obveze. Iz sadržaja ovog poziva može se zaključiti da glavnica sadrži i kamatu.

Analizom čl. 2 Ugovora o zajmu sud zaključuje da iz istog ne proizlazi početak tijeka kamata već samo njihova stopa, pa sud smatra da zatezna kamata u konkretnom slučaju teče od dana dospijeća obveze 21.12.2006., pa do 30.04.2007. kada je tužitelj kod javnog bilježnika osnovao polog. Međutim čl. 2 treba tumačiti tako da ugovorna kamata (u visini zakonske) teče od sklapanja ugovora 20.06.2006. pa do dospijeća 21.12.2006.

Na ovaj način, obzirom na iskaze tužitelja i svjedoka, te nejasnu formulaciju u pozivu JB od 21.12.2006., sud smatra da nije jasno utvrđeno kolika je glavnica obveze (da li ista sadrži i kamatu), na koji iznos glavnice teku zatezne kamate po dospijeću, kolika je kamatna stopa obzirom na činjenicu da sud vjeruje tuženiku da je primio EUR-a ne kune po ugovoru o zajmu, koliki su troškovi tuženika (obzirom na tvrdnju tužitelja da je trošak već u iznosu glavnice i činjenicu da je jedan veći dio troška tuženika ostao položen kod javnog bilježnika), pa nije moguće uzeti u obzir niti odredbu o uračunavanju ispunjenja kako to ukazuje viši sud u odluci Gž-2118/11 (Čl. 172 ZOO)

Članak 277. OZ (NN 57/96, 29/99, 173/03, 88/05) u st. (1) određuje da je predlagatelj osiguranja ovlašten zatražiti od protivnika osiguranja nakon dospijeća

osigurane tražbine, preko javnoga bilježnika, da ga u roku od trideset dana obavijesti, preko istoga javnog bilježnika, zahtijeva li da se preneseni predmet osiguranja unovči preko javnog bilježnika, uz upozorenje o pravnim posljedicama neočitovanja (stavak 7.). St (7) cit.čl. određuje da ako protivnik osiguranja ne postupi prema odredbama stavka 1. i 2. ovoga članka, odnosno ako javni bilježnik ne uspije prodati predmet osiguranja u skladu s odredbom stavka 5. ovoga članka, smatrat će se da je predlagatelj osiguranja postao punopravni vlasnik stvari odnosno nositelj prava koji su na njega preneseni radi osiguranja - za cijenu koja odgovara iznosu osigurane tražbine s kamatama i troškovima te poreza. St. (8) cit.čl. određuje da će u slučajevima iz stavka 7. ovoga članka predlagatelju osiguranja će potvrdu o tome da je postao punopravni vlasnik stvari odnosno nositelj prava izdati javni bilježnik kojemu je povjerena prodaja predmeta osiguranja nije u roku od tri mjeseca uspio prodati predmet osiguranja.

Nije sporno te proizlazi iz isprava u spisu da se tuženik se na temelju ugovora i sporazuma od 20.06.06. uknjižio kao vlasnik.

Ranije donesena privremena mjera u ovom predmetu od 11.09.2007. zabranom otuđenja, zabilježena je rješenjem Z-59409/07 (list 86), iako je ista ukinuta odlukom Gž ovr 3155/08 (list 81). O istoj tijekom postupka nije ponovo odlučeno, budući je tuženik nesporno „ugovorom o ustupu tražbine" uknjižio nekretninu (Z 58623/10 list 206)na tvrtku Genero usluge d.o.o. čiji je jedini osnivač i vlasnik, pa tuženik u toj privremenoj mjeri nije više protivnik osiguranja, rješenje o takvoj mjeri ne bi više bilo provodivo, pa je u konačnici odbijen prijedlog da se takva privremena mjera ponovo donese.

Čl. 184 st. 1 ZOO određuje da vjerovnik dolazi u zakašnjenje ako bez osnovanog razloga odbije primiti ispunjenje ili ga svojim ponašanjem spriječi. Tuženik ne osporava, a iz isprava u spisu (list 93 i 94) proizlazi da 04.05.2007. da nije htio primiti novac sa pologa koji je tužitelj (prije isteka roka za prodaju nekretnine) osnovao 30.04.2007. u iznosu protuvrijednosti 20000 €, te dodatno u iznosu od 7.500,00 kn. Tuženik ne navodi da li je po pozivu javnog bilježnika podigao ostatak troškova prodaje nekretnine

Prema Članak 113. Zakona o javnom bilježništvu (1) Polog učinjen kod javnog bilježnika ima učinak sudskog pologa. Razlozi za polaganje dugovane stvari (novca) kod suda (ili bilježnika) propisani čl. 327 ZOO-a, (kad je vjerovnik u zakašnjenju ili nepoznat itd. dužnik može položiti dugovanu stvar kod suda za vjerovnika (čl. 186 ZOO-a).

Čl. 190 st 1 ZOO-a polaganjem dugovane stvari dužnik oslobađa obveze u trenutku kad je izvršio polaganje, te od tog trenutka, u smislu st. 4 istog članka, prestaje teći kamata. U smislu odredbe čl. 170 st. 2 ZOO, vjerovnik je dužan primiti djelomično ispunjenje novčane obveze (osim ako ima poseban interes da ga odbije).

Iz provedenih dokaza proizlazi da je tužitelj postupajući u skladu sa čl. 277 OZ dao suglasnost da se nekretnina proda i tuženik namiri iz prodaje, te da rok za prodaju ističe 07.05.2007. Također proizlazi da je prije isteka tog roka osnovao javnobilježnički polog u visini glavnice. Nadalje proizlazi da se tuženik protivio (neosnovano) primitku novčanog iznosa za koji otvoren javnobilježnički polog, navodeći da nisu pokriveni i troškovi, te kamata. Čl. 184 st. 1 ZOO određuje da vjerovnik dolazi u zakašnjenje ako bez osnovanog razloga odbije primiti ispunjenje ili ga svojim ponašanjem spriječi. U smislu odredbe čl. 170 st. 2 ZOO , vjerovnik je dužan primiti djelomično ispunjenje novčane

obveze (osim ako ima poseban interes da ga odbije). Tuženik tijekom postupka ne navodi koji bi to njegov poseban interes bio da ne primi djelomično ispunjenje. Nesporno je da je tužitelj nakon toga u srpnju 2007 na javnobilježnički polog uplatio još 7.500,00 kn.

Članak 277.a OZ Ako protivnik osiguranja u roku ispuni svoju obvezu prema predlagatelju osiguranja, ili ako osigurana tražbina prestane na bilo koji drugi način, osim tako što je predlagatelj osiguranja postao punopravni vlasnik stvari ili punopravni nositelj prava (članak 277 stavak 7), predlagatelj osiguranja dužan je bez odgode vratiti protivniku osiguranja vlasništvo stvari, odnosno pravo.

Sud smatra da je osnivanjem pologa 30.04.2007. prestala osigurana tražbina tužitelja prema tuženiku u visini pozajmljene glavnice, te je tuženik bio dužan primiti djelomično ispunjenje iz osnovanog javnobilježničkog pologa i nije mogao sukladno čl 277 OZ postati punopravni vlasnik.

Kako je predmetni ugovor o zajmu od 20.06.06. protivan prisilnim propisima (čl. 15 ZDP i čl. 26 ZOO) isti je ništetan u smislu odredbe čl. 322 st. 1 ZOO, a posljedica toga je da je svaka govorna strana dužna vratiti drugoj sve ono što je primila po osnovi takvog ugovora (na temelju odredbe čl. 323. st. l. ZOO), stoga je odlučeno kao u toč. I 1. Izreke presude.

U toč. I 2. Sud je usvojio zahtjev kojim se utvrđuje da pravno nevaljana uknjižba na temelju takvog ugovora o zajmu jer iz JB sporazuma od 20.06.06. koji je izravno vezan na ugovor o zajmu i njegove odredbe (čl. 269 st. 1 OZ) nije određeno kolika tražbina se osigurava, niti je ovaj sud tijekom postupka na temelju predloženih i izvedenih dokaza (čl 219 ZPP) utvrdio sadržaj obaveze iz tih isprava. Naime, kao što je već obrazloženo iz sadržaja Sporazuma od 20.06.06. proizlazi da nije jasno koja je visina glavnice osigurana JB Sporazumom od istoga datuma. Takav je Sporazum protivan je odredbama 269 st 1 Ovršnog zakona jer u sporazumu o osiguranju tražbina treba biti određena, pa kao takve navedene isprave nisu podobne za zk upis (čl. 43 ZZK).

Međutim pod toč. I 2. tužbeni zahtjev kojim se poništava se ugovor o ustupu tražbine od 06.12.2010. između Ilije Grgića iz Sesveta, Kašinska 37A, OIB: 46807508832 i Genero usluge d.o.o. iz Zagreba, Slavenskog 5, OIB: 20488433963 kojim je izvršen prijenos vlasništva predmetne nekretnine je odbijen jer je takav pravni posao pobojan sukladno čl. 330 ZOO, pa tužitelj koji nije stranka navedenog ugovora nema legitimaciju sukladno čl. 331 ZOO zahtijevati da ga sud konstitutivnom odlukom poništi. Primjenom gore navedenih propisa odbijen je i dio zahtjeva pod toč. I 4 i 5.

Glavni tužbeni zahtjev na utvrđenje da ne postoji tražbina po ugovoru od 20.06.06., odnosno zahtjev da je tužitelj isplatio tuženika prema ugovoru od 20.06.2006. protivi se sadržaju spisa i činjenicama koje su iznesene do kraja zaključenja glavne rasprave. Protutužbeni zahtjev je odbačen jer je o istom sud već odlučio odlukom P-7625/08 koja odluka je pravomoćna (list 256 spisa).

Obzirom da je tužitelj djelomično uspio u sporu u odnosu na tužbeni zahtjev, dok je tuženik u cijelosti spor izgubio i u odnosu na tužbeni zahtjev i u odnosu na protutužbeni zahtjev o troškovima stranaka koje su bile zastupane po odvjetnicima sud je riješio primjenom čl. 154 i 155 ZPP i odredbama važeće OT u trenutku zaključenja

glavne rasprave, a prema VPS 10.000,00 kn koliko je tužitelj naznačio u tužbi. Uspjeh tužitelja u sporu u odnosu na tužbeni zahtjev sud određuje u omjeru od 50%, a u odnosu na protutužbeni zahtjev u cijelosti, pa sud smatra da je uspjeh stranaka u sporu približno 70% na strani tužitelja, a 30% na strani tuženika. Primijenjeno je ograničenje iz Tbr. 8 OT kojim se priznaje punomoćnicima trošak 4 obrazložena podneska

Tužitelju je odmjereno: za sastav tužbe (i podneska od 07.08.2007.) – ukupno 100 bodova, podnesak 12.11.2007. nije priznat tužitelju budući odgovor na žalbu nije neophodna radnja u postupku, odgovor na protutužbu 12.11.2007. – 100 bodova, podnesak 19.11.2007. – 100 bodova, ročište 04.12.2008. – 100 bodova, ročište 06.04.2009. – 100 bodova, podnesak 21.04.2009. – 25 bodova, podnesak 13.10.2009. – 100 bodova, ročište 09.03.2010. – 100 bodova, ročište 11.06.2010. – 100 bodova, žalba od 18.08.2010. – 125 bodova, ročište 06.10.2015. – 100 bodova, ročište 17.02.2016. (uključivo podnesak predat na tom ročištu) – 100 bodova, ročište 13.02.2018. – 50 bodova, ročište 13.04.2018. – 100 bodova, čemu je pridodan PDV, a oduzet postotak neuspjeha u sporu i trošak financijskog vještačenja, tužitelju je priznato 1.500,00 kn predujma na ime financijskog vještačenja, odmjereno mu je 12.875,00 kn.

Tuženiku je odmjereno za odgovor na tužbu – 100 bodova, žalba 09.10.2007. – 100 bodova, protutužba 12.10.2007. – 100 bodova, podnesak 13.10.2008. – 25 bodova, ročište 04.12.2008. – 100 bodova, ročište 06.04.2009. – 100 bodova, podnesak 02.04.2009. – 100 bodova, podnesak 08.05.2009. nije priznat tuženiku jer nije bio potreban za vođenje postupka, podnesak 05.11.2009. – 100 bodova, ročište 09.03.2010. – 100 bodova, ročište 11.06.2010. – 100 bodova, podnesak 30.09.2015. nije priznat tuženiku jer su ponovljeni svi navodi iz žalbe koju je stranka sastavila sama, ročište 06.10.2015. – 100 bodova, ročište 17.02.2016. – 100 bodova, podnesak 10.03.2016. – 100 bodova, podnesak 19.09.2017. – 100 bodova, ročište 13.02.2018. – 50 bodova, ročište 13.04.2018. – 100 bodova, čemu je pridodan PDV, a oduzet postotak neuspjeha u sporu i trošak financijskog vještačenja 1.000,00 kn, odmjereno mu je 6.531,00 kn.

Na taj način sud je tužitelju dosudio razliku u trošku u iznosu od 6.344,00 kn.

U Zagrebu, 29. svibnja 2018. godine

S u d a c:
Ana Ćurković Dražić, v.r.

Uputa o pravnom lijeku:
Protiv ove presude nezadovoljna stranka ima pravo žalbe u roku od 15 dana od dana primitka iste. Žalba se podnosi putem ovog suda Županijskom sudu u Zagrebu, u 3 istovjetna primjerka.

Za točnost otpravka – ovlašteni službenik
Merima Čolović

DNA:
- pun. tužitelja
- pun. tuženika